

Η αλήθεια για τό Μνημόνιο**Η αποθέωση του παραλογισμού****Τό συλλογικό ένστικτο εθνικής αυτοσυντήρησης****του Άγγελου Ζαχαρόπουλου***

Η αντιμνημονιακή αντιπολίτευση, για ένα μεγάλο διάστημα, εξέφραζε στο σύνολό της όργη εναντί των εταίρων μας της Ευρωζώνης, αποκαλώντας τους έλεεινούς τοκογλύφους. Ποιά, όμως, είναι η πραγματικότητα;

Στό πλαίσιο του πρώτου μνημονίου, τά 110 δισ ευρώ άποτελούν διμερή δάνεια των χωρών της Ευρωζώνης με κυμαινόμενο έπιτόκιο τό όποιο σήμερα είναι της τάξεως του 0,7%. Στό πλαίσιο του δεύτερου μνημονίου, τά 140 δισ ευρώ έχουν έκταμειωθεί άπό τόν Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης πού τροφοδοτείται πάλι άπό τίς χώρες της Ευρωζώνης και τό έπιτόκιο είναι κάτι παραπάνω άπό 1%. Νά σημειωθεί ότι οι έταίροι μας της Ευρωζώνης δανείζονται οι ίδιοι με υψηλότερο έπιτόκιο άπό αυτό πού μās δανείζουν. Για ποιά τοκογλυφία λοιπόν μιλάμε;

Πρόκειται για πανάθλια προπαγάνδα, χωρίς αιδά, θύματα της όποίας υπήρξαν πολλοί συμπολίτες μας. Τούς είχαν κάνει τās πιστέψουν ότι ή χώρα είχε πέσει στό νύχια άδιστακτων τοκογλύφων. Και έπειδή ένα κραυγαλέο ψέμα, όσο μεθοδικά κι άν σερβίρεται, δέν μπορεί νά κρατήσει πολύ, ένα μέρος μόνο της αντιμνημονιακής αντιπολίτευσης μιλάει άκόμα για τοκογλυφία. Οι άλλοι σιώπησαν ντροπισμένοι. Όμως, ό δανεισμός αυτός, με τόσο χαμηλά έπιτόκια, συνεπάγεται τήν ύπαρξη των «επάρατων» μνημονίων, τήν άπόλυτη αντίθεση προς τά όποια εκήρυξε σύσσωμη ή αντιμνημονιακή αντιπολίτευση. Λές και τά μνημόνια δημιούργησαν τήν κρίση και όχι τά μνημόνια ήταν ή αναγκαστική συνέπεια της κρίσης. Δημιουργήθηκαν για νά εφαρμοστεί μία δημοσιονομική πειθαρχία ώστε νά μήν πέσουν στόν «πίθο των Δαναΐδων» τά 240 δισ ευρώ πού μās δανείζουν και χωρίς τά όποια ή χώρα θά είχε πτωχεύσει άπό τό 2010.

Τόσο τά δημοσιονομικά μέτρα, όσο και οι άπαραίτητες μεταρρυθμίσεις πού περιλαμβάνονται στό μνημόνιο θά έπρεπε νά είχαν εφαρμοστεί πριν πολλά χρόνια ήπια και σταδιακά σε μακροχρόνιο. Όμως, όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων τριάντα έτών, είτε δέν τά είχαν τολμήσει, είτε τά έπιχείρησαν μόνον, τά έγκατέλειψαν δέν μπροστά στό φόβο του πολιτικού κόστους και στην τρομοκρατία των συντεχνιών.

Όλοι γνώριζαν τίς παθογένειες της οικονομίας και της κοινωνίας μας. Και όλοι στέκονταν μπροστά τους «δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι» για νά θυμηθούμε τόν Βάρναλη.

Όσο έφτασε ό «κόμπος στό χτένι» και τά μέτρα λαμβάνονται τώρα καταγιστικά, σκληρά και επώδυνα στό πλαίσιο των μνημονίων. Όπως δέ ήταν άναμενόμενο, τά μνημόνια περιείχαν λάθη και άστοχίες, άφού άπό ανθρώπους έγιναν και μάλιστα έπευσμένα και χωρίς προηγούμενη σχετική έμπειρία. Λάθη άσφαλώς έγιναν και μετά κατά τήν έφαρμογή των μνημονίων. Κριτική επί των λαθών, συνοδευόμενη άπό ύποδείξεις για τή διόρθωσή τους, θά ήταν όφέλιμη. Άντ' αυτού όμως, ή αντιμνημονιακή αντιπολίτευση άπαυτοόσε τήν πλήρη κατάργησή τους πού θά όδηγούσε κατευθείαν στην πτώχευση και στην έξοδο άπό τό ευρώ.

Και ίδου πεδίο δόξας για τούς λαϊκιστές και τούς δημαγωγούς πού χαϊδεύουν τά αυτιά του κόσμου με άνέξοδες και άνεφάρμοστες ύποσχέσεις και με άνατρεπτικά συνθήματα.

Δέν είναι τυχαίο πού διογκώθηκαν σε έλάχιστο χρόνο κόμματα - νάνοι πριν άπό τήν κρίση ή δημιουργήθηκαν νέα ύψωντας τήν σημαία του αντιμνημονιακού άγώνα.

Η προσφυγή της χώρας στην Ευρωζώνη για στήριξη, υπό

τήν ιδιότητα του μέλους έγινε ύποχρεωτική διότι οι άγορές πού μās δάνειζαν πριν έμφανιστεί ή κρίση, χωρίς μνημόνια, δέν ήθελαν ν' ακούσουν πλέον για δανεισμό στην Ελλάδα. Τήν θεωρούσαν ότι βρισκόταν στό πρόθυρα της πτώχευσης και της έξοδου άπό τήν Ευρωζώνη.

Μέ τήν έφαρμογή των μνημονίων πού τόσες θυσίες συνεπάγονται για τούς Έλληνες πολίτες, οι οικονομικοί δείκτες της χώρας διαμορφώθηκαν σε έπίπεδα πού έπεισαν τίς άγορές ότι οι κίνδυνοι για πτώχευση και έξοδο άπό τήν Ευρωζώνη έχουν παρέλθει. Έτσι, οι άγορές έσπευσαν με ιδιαίτερη προθυμία νά μās δανείσουν με έπιτόκιο 4,75%, τό όποιο δέν θεωρείται έπαχθές διεθνώς. Τό γεγονός αυτό πού σχολιάστηκε πολύ θετικά άπό τούς διεθνείς αναλυτές, δημιουργεί προσδοκίες για περαιτέρω μείωση του κόστους δανεισμού άπό τίς άγορές και για σοβαρές διεθνείς επενδύσεις.

Και έδώ άρχίζει ό παραλογισμός της αντιμνημονιακής αντιπολίτευσης: γιατί νά δανειζόμαστε άπό τίς άγορές με 4,75% άφού οι έταίροι μας της Ευρωζώνης μās δανείζουν με περίπου 1%; Όμως ό δανεισμός με 1% συνεπάγεται μνημόνια τά όποια καταρτώνται μόνιμος και θέλουν νά καταργήσουν. Θέλουν, δηλαδή, και τό άρνι σωστό και τόν λύκο χορτάτο. Πρόκειται για πλήρη άπουσία της άπλης λογικής και της αίσθησης της πραγματικότητας, ή, άπλως, για περιφρόνηση της νοημοσύνης του κόσμου.

Όμως, ό κόσμος δέν είναι κουτός. Άπόδειξη ότι, ό κοινός παρονομαστής όλων των δημοσκοπήσεων έμφανίζει τή μέγιστη πλειοψηφία του έλληνικού λαού νά θέλει τήν παραμονή της χώρας στό ευρώ, πάση θυσία. Καταλαβαίνει στό βάθος ό κόσμος, παρά τήν πικρία και τήν όργη του, ότι αυτό πού ύφίσταται είναι τό «μή χειρόν» και θέλει τήν άποφυγή του «χειρίστου», πού είναι ή πτώχευση και ή έξοδος άπό τήν Ευρωζώνη.

Έδώ είναι πού λειτουργεί τό συλλογικό ένστικτο εθνικής αυτοσυντήρησης, όπως έχει λειτουργήσει στό παρελθόν σε άλλες παρόμοιες καταστάσεις του έθνους. Γνωρίζει ή διαισθάνεται ό έλληνικός λαός ότι ή πτώχευση και ή έξοδος της χώρας άπό τήν Ευρωζώνη θά τήν όδηγήσει σε τριτοκοσμικές καταστάσεις και θά άπειλήσει και αυτήν άκόμα τήν εθνική της άσφάλεια. Γνωρίζει επίσης ή διαισθάνεται ότι ή εθνική άσφάλεια της χώρας μόνο μέσα σε μία Ευρωζώνη, πού νομοτελειακά όδηγείται σε πλήρη οικονομική και πολιτική ένωση, μπορεί ουσιαστικά και μόνιμα νά προστατευτεί.

Η οικονομική κρίση λειτουργεί ήδη ως καταλύτης για τήν έπίσπευση των σχετικών διαδικασιών. Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της πολιτικής ένωσης θά είναι μία άνεξάρτητη και οδισιαστικά λειτουργούσα κοινή έξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας και άσφάλειας. Ός μέλος αυτής της πολιτικής ένωσης θά μπορέσουμε έπιτέλους νά μειώσουμε δραστικά τίς υπερβολικά υψηλές άμυντικές δαπάνες και νά αξιοποιήσουμε τά ύποθαλάσσια ένεργειακά μας άποθέματα έφαρμόζοντας τό διεθνώς άναγνωρισμένο δίκαιο της θάλασσας χωρίς νά φοβούμεθα τίς άπειλές του ένοχλητικού μας γείτονα. Έτσι, θά προκόψουν έπαρκείς διαθέσιμοι πόροι για τήν ένίσχυση των χαμηλών εισοδημάτων και για τήν οδισιαστική κοινωνική προστασία του έλληνικού λαού.

***Έπίτιμος Διευθυντής της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής, τ. Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας**